

عنوان مقاله:

بررسی اثر حفاظتی ویتامین E ورتینوبیک اسید بر بافت بیضه در موش های کوچک آزمایشگاهی تیمار شده با سیکلوفسفامید

محل انتشار:

اولین همایش علوم پایه در بیماریهای ارثی کودکان (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

فاطمه السادات مروج

شیمیا طغیانی

اکبر کریمی

خلاصه مقاله:

شیمی درمانی از شیوه های رایج معالجه انواع سرطان ها جهت کنترل و مهار تکثیرسلول های سرطانی بوده و البته دارای آثار جانبی شناخته شده ای بر روند اسپرماتوژنز می باشد، از آنجا که تولید مثل و باروری از مهم ترین فرایندهای زیستی انسان محسوب می شود و ونازایی همواره از عمده ترین مشکلات اجتماعی و پزشکی بوده است توجه به بازیابی اسپرماتوژنز پس از دوره های شیمی درمانی یکی از جنبه های مهم و امروزی در مطالعات باروری است. از جمله عوارض جانبی داروهای شیمی درمانی استرس اکسیداتیو است که موجب آسیب اسپرماتوزوئید و کاهش توان باروری می گردد، همانند سایر داروهای شیمی درمانی سیکلوفسفامید نیز دارای تأثیرات مختل کننده بر سایر بافت های بدن بوده و قادر است تعادل ردوکس بافت بیضه را بر هم زده و باعث تجمع رادیکال های آزاد و عوامل استرس اکسیداتیو در بیضه گردد به این جهت می توان با بکارگیری آنتی اکسیدان ها که از تشکیل رادیکال های آزاد در سلول ها و رخ دادن واکنش های زنجیره ای اکسیداسیون جلوگیری می کنند، آسیب های بافتی ناشی از مصرف آن را کاهش داد. سیکلوفسفامید یک ترکیب ضد تومور و سرکوب کننده سیستم ایمنی است که سلول های دارای رشد سریع را هدف قرار می دهد. این دارو در دوزهای بالا جهت درمان انواع سرطان ها از جمله leukemia و multiple myeloma و malignant lymphoma و در دوزهای پایین برای درمان نوعی لوپوس کاربرد دارد. این دارو در سلول های هپاتوسیت کبد توسط آنزیم های سیتوکروم p 450 به دومتابولیت فعال تبدیل شده و به جریان خون باز می گردد. سیکلوفسفامید عامل تجمع رادیکال های آزاد و عوامل استرس اکسیداتیو در بیضه میشود و نهایتاً تجمع این ترکیبات موجب تکه شدن DNA واز دست رفتن عملکرد طبیعی اسپرم و آسیب پراکسیداتیو میتوکندری و غشا این سلول می گردد

کلمات کلیدی:

سیکلوفسفامید، ویتامین E، رتینوبیک اسید، اسپرماتوژنز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/981139>

